

Komentár evanjelia na štvrtok 22. týždňa v Cezročnom období: opustili všetko a išli za ním

Komentár na štvrtok 22. týždňa v Cezročnom období. „Zatiahni na hlbinu a spustite siete na lov“. Ježišova blízkosť je neustálym pozvaním prijať ho a nechať ho žiť v nás; jeho pohľad je výzvou hodiť siete, nech sme kdekoľvek.

Evanjelium (Lk 5, 1-11)

Keď raz stál pri Genezaretskom jazere, tlačil sa naň zástup, lebo chcel

počuť Božie slovo. Tu zbadal pri brehu dve lode. Rybári z nich vystúpili a prali si siete. Nastúpil na jednu z lodí, ktorá patrila Šimonovi, a poprosil ho, aby trocha odrazil od brehu. Potom si sadol a z loďky učil zástupy.

Keď prestal hovoriť, povedal Šimonovi:

„Zatiahni na hlbinu a spustite siete na lov!“

Šimon mu odpovedal:

„Učiteľ, celú noc sme sa namáhali, a nič sme nechytli. Ale na tvoje slovo spustím siete.“

Len čo to urobili, chytili také množstvo rýb, až sa im siete trhali. Preto dali znamenie spoločníkom, čo boli na druhej lodi, aby im prišli pomôcť. Oni prišli a obidve loďky naplnili tak, že sa potápali. Keď to

videl Šimon Peter, padol Ježišovi k nohám a povedal:

„Pane, odíd' odo mňa, lebo som človek hriešny.“

Hrôza sa totiž zmocnila jeho i všetkých, čo boli s ním, nad úlovkom rýb, ktoré chytili. Takisto aj Zebedejových synov Jakuba a Jána, ktorí boli Šimonovými spoločníkmi. Tu Ježiš povedal Šimonovi:

„Neboj sa, odteraz budeš loviť už ľudí.“

A keď pritiahli lode k brehu, opustili všetko a išli za ním.

.....

Komentár

Dnešné evanjelium nám hovorí, že Ježiš chce, aby sme sa spoliehali na to, že svetu prinesieme jeho dobrú

správu. Na to je potrebné uvedomiť si náš krehký stav i Ježišovu hlbokú identitu.

Peter ako rybár vidí, že Ježiš prichádza k jeho lodi, aby dal hladným pokrm svojho slova. Ježiš hľadá spôsob, ako by ho mohli čo najlepšie počuť. Zároveň svoje slová potvrdzuje zázrakom. Petrovi sa napriek jeho úsiliu nepodarilo nič uloviť. Vtedy mu Ježiš naznačí, čo má robiť, a Peter to pokorne prijíma. Vďaka mimoriadnemu úlovku si zrazu uvedomí, aký je malý a kto je to v jeho lodke. A bojí sa: jednak preto, že pozná sám seba, jednak preto, že je blízko Bohu.

Riešením tohto prirodzeného strachu nie je odvrátiť sa od Ježiša. Keď sa na nás Boh pozerá, vidí to, čím sa môžeme stať. Jeho láskyplný pohľad má vždy podobu povzbudenia a výzvy, pozvania prijať ho a nechať ho žiť v nás (porov. Gal 2, 20). Na lodi

Ježiš dáva Petrovi vidieť hlboký zmysel jeho existencie: spolupracovať s ním na rozširovaní jeho kráľovstva. Jazero je život a mnohí ľudia ním prechádzajú, zabúdajúc na Boha a na to, čo nám ponúka. Spolu s Petrom sme pozvaní hodiť siete, nech sme kdekoľvek. Boh prinesie ovocie: „Ak ma budete nasledovať, budete účinní a budete privádzať duše k Bohu. Musíme preto viac dôverovať týmto Pánovým slovám: nastúpiť do loďky, chopiť sa vesiel, napnúť plachty a vyplávať na more sveta, ktoré nám Kristus dáva ako dedičstvo“ (Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 159).

Juan Luis Caballero // Cassiano Psomas - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/jueves-to-22/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/jueves-to-22/) (26.03.2025)